

ABREVIERI ȘI SEMNE CONVENȚIONALE

| | | | |
|-----------|----------------|-------------|----------------------|
| ▪ adj. | adjectiv | ▪ gen. | general |
| ▪ anat. | anatomie | ▪ geom. | geometrie |
| ▪ arh. | arhitectură | ▪ livr. | livresc |
| ▪ art. | articol | ▪ loc. adv. | locuțiune adverbială |
| ▪ cf. | conform | ▪ masc. | masculin |
| ▪ constr. | construcții | ▪ matem. | matematică |
| ▪ elt. | electrotehnică | ▪ mec. | mecanic, -ă |
| ▪ ex. | exemplu | ▪ min. | mineral |
| ▪ expr. | expresie | ▪ mș. | mașini |
| ▪ fem. | feminin | ▪ pl. | plural |
| ▪ fiz. | fizică | ▪ rd. | radian |

| | | | |
|-------------|-------------------------|----------|-------------------|
| ▪ rez. mat. | rezistența materialelor | ▪ str. | steradian |
| ▪ s. f. | substantiv feminin | ▪ tehn. | tehnic |
| ▪ s. m. | substantiv masculin | ▪ tranz. | tranzitiv |
| ▪ s. n. | substantiv neutru | ▪ unit. | unități de măsură |
| ▪ sg. | singular | ▪ vb. | verb |
| ▪ sil. | silabă | ▪ v. | vezi |
| ▪ spec. | specific | | |

Notă: în cazul cuvintelor polisemantice și al omonimelor este explicat numai sensul pe care cuvântul îl poartă în cadrul disciplinei enunțate la începutul fiecărui capitol.

➤ DESEN TEHNIC DE CONSTRUCȚII

Desenul tehnic de construcții este procedeul prin care se reprezintă grafic un obiect, ținându-se cont de reguli prestabilite și respectate ad litteram. Desenul de construcții se referă la reprezentarea oricărui obiectiv de construcție (clădiri, tuneluri, căi de comunicație, baraje, viaducte) și se realizează în proiecție ortogonală având o determinare precisă a formei și dimensiunilor obiectelor în spațiu.

▪ GLOSAR:

◆ *călăreț, călăreți*, s.f. Bară scurtă de oțel-beton, adăugată într-un element de beton armat pentru a prelua o parte din forțele interioare de întindere într-o anumită regiune a acelu element.

◆ *cofraj, cofraje* s.n. Tipar (de lemn sau de metal) în care se toarnă în formă și la dimensiunile dorite, elementele monolite de beton simplu sau armat ale unei construcții. De obicei se consideră că eșafodajele de susținere la înălțime a cofrajelor fac parte integrantă din acestea; eșafodajele se execută tot din lemn sau din elemente metalice demontabile. Uneori, când există posibilitatea de a folosi cofrajul ca placaj, se întrebuințează pentru cofrare plăci de beton armat prefabricate. Cofrajele obișnuite de lemn pot fi fixe, demontabile sau mobile.

◆ *cota, cotez, (a~)* vb. A înscrie pe un desen tehnic, prin linii și cifre, dimensiunile obiectului reprezentat.

◆ *cotă de nivel* = indică valoarea diferenței de nivel dintre o față a elementului și un reper ales.

◆ *dalaj, dalaje*, s.n. Ansamblul dalelor care alcătuiesc o pardoseală sau un pavaj.

◆ *dală, dale*, s.f. Placă poligonală subțire de piatră, marmură, beton, material plastic etc., folosită la executarea unor pardoseli, pavaje sau placașe de zidărie.

◆ *delimita, delimitez, (a~)*, vb. (a se ~), a (se) stabili, a (se) fixa limitele unui lucru; a (se) mărgini, a (se) limita.

◆ *elevație, elevații*, s. f. Reprezentare grafică, la o scară dată, cotate, care redă fețele verticale exterioare ale unei construcții, ale unei mașini, a fețelor exterioare ale unei construcții.

◆ *etanșa, etanșez*, vb., (a ~). A face operațiile necesare pentru a obține etanșeitatea unui aparat, a unui recipient etc.; etanș (despre aparate, recipiente etc., care este perfect închis, nepermițând să pătrundă sau să iasă un fluid.

◆ *etrier, etriere*, s.n. Piesă constituită dintr-o vergea de oțel,

care înconjoară la exterior armătura longitudinală a unui element de beton armat. Forma etrierului se adaptează de obicei conturului secțiunii elementului și poate fi închisă sau deschisă. Etrierul participă la rezistența elementului și ajută la montajul armăturii principale. Etrierele sunt alcătuite din patru ramuri perpendiculare între ele, două orizontale și două verticale și sunt prevăzute cu ciocuri la capete.

◆ *forja, forjez, vb., (a ~)*. A lucra, a prelucra un metal sau un aliaj prin deformare plastică, la cald sau la rece, cu ajutorul unui ciocan sau al unei prese.

◆ *grindă, grinzi, s. f.* Element de construcție din lemn, oțel, beton armat, cu lungimea mare în raport cu celelalte dimensiuni, folosit de obicei la asigurarea rezistenței unei construcții.

◆ *guseu, guseuri, s.n.* Placă de oțel care servește la alcătuirea nodurilor unei grinzi cu zăbrele metalice, când barele nu se pot prinde direct unele de altele.

◆ *hidroizola, hidroizolez, vb., (a ~)* A izola pentru a împiedica sau reduce infiltrarea sau orice altă acțiune a apei asupra unei

construcții.

◆ *mână curentă* = element decorativ și de protecție aflat la partea superioară a unei balustrade sau a unui parapet, cu rol de sprijin pentru cei care circulă pe scară.

◆ *mulură, muluri*, s. f., (arh.). Element decorativ arhitectonic (cu funcție ornamentală), care se execută sub forma unor ieșinduri sau ale unor intrânduri cu secțiunea curbă sau, uneori, poligonală, pe suprafața unui zid.

◆ *nit, nituri*, s.n. Tijă cilindrică de metal, având la una dintre extremități un cap cu diametrul mai mare decât al tijei. Niturile sunt folosite la îmbinarea prin nituire a două piese plate. Unele nituri, care sunt întrebuințate la nituiri în puncte greu accesibile, au în partea opusă capului o încărcătură explozivă, pentru formarea celui de-al doilea cap. După natura materialului îmbinat și după scopul nituirii, capul nitului poate fi semirotund, tronconic, plat.

◆ *ochiul scării* = spațiul cuprins între două rampe, spre interior.

◆ *pardoseală, pardoseli*, s. f. Înveliș așezat pe planșeul unei